जन्माष्टमी

२५ (२८)

ही गोष्ट आमच्या लहानपणीची आहे. एकदा जन्माष्टमीच्या दिवशी आमच्या वाड्यात ..... तेव्हा चाळी, वाडे असे बहुतेकांचे राहण्याचे ठिकाण असे. तर त्या ठिकाणी शेजारच्या काकांकडे श्रीकृष्णजन्माष्टमीचा उत्सव होई. त्यात वाड्यातले सगळेच जण भाग घेत असत. कृष्णजन्माची पोथी, जपमाळ, जन्म, पाळणा आरती असे होत असे. रात्री 12 ला झुलता उघडून फराळ वगैरे सोडत असू. नंतर प्रसाद म्हणून सुंठवडा, डिंकवडा, बारुंडी, लोणीसाखर, फळे, पंचखाद्य वगैरे मिळायचं आनंद वाटायचा. जागरण करायलाही मजा वाटायची. दुसरे दिवशी पारणे होई.

असाच एके वर्षी जन्म झाला. प्रसाद, आरती सर्व आटोपून मंडळी घराकडे परतली. घरची मंडळी, पाहुणे मंडळी आवराआवरी करून झोपायला गेली. दिवसभराच्या श्रमामुळे व दुसरे दिवशी पारणे, भजन, असल्यामुळे लवकर उठायचं म्हणून पडता क्षणीच सगळी मंडळी झोपीसुद्धा गेली. अचानक "ठक ठक" आवाज आला. एकदा, दोनदा, तिनदा पण झोपेमुळे कुणाच्या लक्षात आले नाही. पुन्हा शांतता. [illegible] तासानी पुन्हा "ठकठक" आवाज. आताचा आवाज जरासा जोरात. कुणीतरी जागे होऊन लाईट लावून झोपी गेले कि उंदरात उंदीर कारभार करीत नाहीत हा समज. अर्धातास उलटून गेला. मग पुन्हा आवाज. आता आवाजासोबत धडपडसे एकू आले तसे हळूहळू मंडळी उठू लागली आपसांत कुजबुजू लागले. देवघरातून आवाजाचा रोख होता. आता मात्र भांड्यांची पडझडही सोबतीला होती.

आम्ही सगळे जण आवाजाच्या दिशेने गेलो. लाईट लावले पाहतो तर काय.... एक मांजर ज्याचं तोंड लोट्याच्या तांब्यात अडकलेय, आणि ते घरभर अंदाजाने उड्या मारतेय. काही केल्या त्याचं तोंड निघेना. सरावेरा घरात पळत पंचामृत, दहीदुधामुळे तांब्यात तोंड घातले. ते पिऊनही घेतले, पण मनमुराद मान, तोंड अडकले. काही दिसेना, तोंड निघेना तिचाच तो आवाज होता. त्याने घरभर उड्या

FOR EDUCATIONAL USE

(२९)

DATE:- _____ / PAGE: _____

मारून खूप प्रयत्न केले. शेवटी काकांनी त्याला जवळ घेवून डोक्यातून ती लोटी अलगद काढली. ते मांजर धूम ठोकून पसार! आणि घरात, हा.... पसारा! आम्ही मात्र मजेनी खूप हसत होतो.

आजही जन्माष्टमीला ह्या गोष्टीची आठवण येवून हसूही येत,, मजा वाटते.

सौ. उज्ज्वला श्रीराम प्रभुणे
वृंदावन, हाईट्स
पुणे.

FOR EDUCATIONAL USE